

Det er vi også; vi skal bare lige have sagkundskaben og fagkundskaben til at indsamle de ting og afrapportere det, som vi også aftalte i samrådet den 3. april, hvor jeg sagde, at det ville blive den 1. oktober. Det er det bedste bud, jeg har fået indtil nu, så jeg regner med, at det er det, der holder.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard – sidste gang.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det er glædeligt, at der er penge nok, så jeg vil gerne have, at ministeren bekræfter, at der også er de 11 mio. kr. til at foretage de undersøgelser og de screeninger, som er beskrevet i svaret til Miljøudvalget.

Så vil jeg sige, at hvis det, der mangler, er en plan for det, så begriber jeg ikke, at det skal tage så lang tid. Det er jo ikke så forfærdelig mystisk det her. Hvis det eneste argument for ikke at gå i gang nu er, at man skal have en plan, så er det jo ikke noget, der tager lang tid. Vi ved godt, hvad det er for nogle stoffer, der er under mistanke, og vi ved godt, hvad det er for nogle stoffer, der skal undersøges, og da en undersøgelse alligevel vil tage flere år, kunne man jo bare etapeopdele den.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, om han er indstillet på at etapeopdele den og gå i gang hurtigst muligt, efter at man har fået beskrevet en etape 1.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg forstår godt, at man skal vente på rådgivning fra en relativt uafhængig styrelse. At man så kan blive lidt bekymret, når miljøministeren kalder det »min Miljøstyrelse«, er en anden side af sagen. Det er vel mere samfundets Miljøstyrelse, end det er miljøministerens. Men lad det ligge.

Kan ministeren ikke bekræfte – og nu spørger jeg én gang til, fordi jeg ikke har fået svar – at Miljøstyrelsen generelt er skåret 50 mio. kr. ned, og at bevillingen til arbejdet med hormonforstyrende stoffer er næsten halveret fra 5 til 3 mio. kr.?

Kan ministeren ikke på den baggrund forstå, at man kan få den tanke, at når vi skal udskyde det til oktober, er det, fordi ministeren på baggrund af nedskæringerne ikke har penge til at

gøre det fornødne og derfor forsøger at vinde tid, så vi kommer ind i et nyt finansår? Så er der måske en chance for, at miljøministeren kan finde pengene eller i hvert fald har vundet et år.

Miljøministeren skylder også en forklaring på, hvorfor Miljøstyrelsen ikke synes, det er en god idé. Det har vi nemlig ikke fået, og når vi spørger her, er det jo, fordi samrådet heller ikke gav svar på det. Hvad er efter ministerens fortolkning grunden til, at man ikke kan sætte undersøgelsen i gang nu?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal svare til det sidste, at det jo er lidt ærgerligt, at man ligesom prøver at bringe Miljøstyrelsen ind i situationen og siger, at de ikke rigtig har svaret. De har sådan set ikke gjort andet. Hele det svar, jeg gav her, gik i grunden på det samme, nemlig at vi ikke var klar over, hvad det var, og hvor det var, vi skulle lede efter det.

Kl. 15.25

Jeg skal gerne gentage svaret. Der stod:

»Hvis det tyder på, at problemerne med kønsforstyrrelser hos fisk handler om hormoner i spildevand, vil det måske være renseanlæg og rensemetoder, der er centrale for en løsning af problemerne. Hvis det derimod er helt andre stoffer fra helt andre kilder, vil en indsats på renseanlæggene være forfæjlet.«

Jeg tror ikke, vi skal diskutere, hvis styrelse det er – det er jo i virkeligheden nok Danmarks – men det er jo sådan, at der er en instruktionsbeføjelse fra en minister over for Miljøstyrelsen. Hvis det er sådan, at det generer hr. Jørn Jespersen meget, skal jeg lade være med nogen sinde igen at kalde den min Miljøstyrelse; det kan være lidt svært, man får jo et godt forhold til den, og jeg synes jo, det er godt arbejde, de laver, men hvis det er sådan, at man bliver lidt sart over det, skal jeg bestræbe mig på at lade være.

Men jeg vil sige, at det i hvert fald ikke ændrer på, at når Miljøstyrelsen kommer med nogle anbefalinger af den art, og jeg ved, at de mennesker har forstand på de ting, de laver her, og at midlerne i øvrigt er der, så vil jeg kun sige, at så vil jeg stadig rette mig efter det, og så ser jeg frem til, at vi den 1. oktober vil kunne hjælpe hinanden med at finde den rigtige løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.